

stępowaniu podatkowym oraz na podstawie art. 22—29 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym jak również zarządzenia wydane na podstawie dekretu z dnia 14 kwietnia 1948 r. o sposobie udowadniania przez podatników przychodów gotówkowych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 141) zachowują moc do chwili zastąpienia ich nowymi rozporządzeniami i zarządzeniami opartymi na przepisach niniejszego dekretu, o ile nie są z nimi sprzeczne.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Finansów do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu dekretu o postępowaniu podatkowym

z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów i ustępów.

Art. 7. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Finansów.

Art. 8. Dekret wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

452

DEKRET

z dnia 26 października 1950 r.

o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 271)—Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Dział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Zobowiązanie do świadczenia określonej sumy pieniężnej z tytułu obowiązku podatkowego (zobowiązanie podatkowe) wynika bądź z zaistnienia okoliczności, z którymi prawo łączy powstanie takiego obowiązku, bądź z opartej na prawie decyzji władzy.

Art. 2. 1. Zobowiązanie podatkowe powstaje z chwilą doręczenia decyzji ustalającej to zobowiązanie podatnikowi, a w razie śmierci podatnika jego spadkobiercom.

2. Jeżeli prawo przewiduje obowiązek wykonania zobowiązania podatkowego bez uprzedniego doręczenia decyzji, zobowiązanie powstaje z chwilą zaistnienia okoliczności, z którymi prawo łączy powstanie takiego obowiązku.

Art. 3. 1. Minister Finansów może zarządzić zaniechanie ustalania zobowiązania podatkowego w całości lub w części, jeżeli sprawa jest małej wagi lub szczególne okoliczności sprawy tego wymagają. Zarządzenie zaniechania może obejmować również zwolnienie od obowiązku uzyskania karty rejestracyjnej.

2. Minister Finansów może przenieść uprawnienia określone w ust. 1 na organa finansowe.

Art. 4. 1. Jeżeli w myśl szczególnych przepisów zobowiązanie podatkowe oblicza się według skali progresywnej, zobowiązanie podatkowe ustala się w ten sposób, aby z podstawy opodatkowania wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało mniej, niż pozostaje z najwyższej podstawy opodatkowania bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku przypadającego na ten stopień.

2. Jeżeli po potrąceniu przypadającej kwoty podatku pozostaje z ustalonej podstawy opodatkowania

mniej niż wynosi najwyższa podstawa opodatkowania wolna od podatku, należy podatek wymierzyć tylko w wysokości nadwyżki ponad kwotę najwyższej podstawy opodatkowania wolnej od podatku.

Art. 5. Minister Finansów może określać zasady zaokrąglania podstawy opodatkowania i kwoty należności przy ustalaniu zobowiązań podatkowych, podstawy obliczania i kwoty odsetek (dodatku) za zwłokę oraz podstawy obliczania i kwoty kosztów egzekucyjnych.

Art. 6. Jeżeli w myśl szczególnego przepisu prawnego zobowiązanie podatkowe opiera się na innym zobowiązaniu podatkowym (podstawowym), decyzje ustalające lub zmieniające rozmiar zobowiązania podstawowego powodują odpowiednie ustalenia lub zmiany zobowiązania podatkowego, opartego na zobowiązaniu podstawowym.

Art. 7. Dłużnikiem jest każda osoba, na której ciąży obowiązek wykonania zobowiązania podatkowego.

Art. 8. Nie uiszczone w terminie płatności zobowiązanie podatkowe (zaległość) wraz z odsetkami (dodatkiem) za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi podlega przymusowemu ściągnięciu od dłużnika w trybie egzekucji administracyjnej.

Art. 9. 1. Jeżeli istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że zobowiązanie podatkowe nie zostanie uiszczone w terminie, może ono być zabezpieczone na majątku dłużnika przed terminem płatności.

2. Zabezpieczenia można dokonać także przed ustaleniem zobowiązania podatkowego (wymiaru, zaliczki lub przedpłaty). W tym przypadku organ finansowy ustala w przybliżeniu na podstawie posiadanych materiałów w odrębnej decyzji wysokość należności podlegającej zabezpieczeniu.

3. Jeżeli zachodzi uzasadniona podstawa do przyjęcia, że rzeczy, będące w obrocie handlowym, nie zostały w ogóle lub należycie opodatkowane, organ finansowy może zabezpieczyć należności podatkowe na tych rzeczach bez względu na to, w czym władaniu one się znajdują. Zabezpieczenie następuje bez względu na prawa innych osób, chyba że udowodnią one nabycie swych praw w dobrej wierze.

4. Fakt nabycia rzeczy we wskazanym przez nabywcę przedsiębiorstwie lub od osoby trudniącej się za-

wodowo czynnościami handlowymi uzasadnia istnienie dobrej wiary, jeżeli na sprzedaż rzeczy wystawiono rachunek, chyba że nabywca wiedział o uchyleniu rzeczy spod opodatkowania.

5. Zabezpieczenie następuje w trybie egzekucji administracyjnej.

Dział II.

Zaliczki i przedpłaty na zaliczki, zryczałtowanie podatków oraz terminy płatności.

Art. 10. Minister Finansów może w drodze rozporządzeń:

- 1) wprowadzać obowiązek wpłacania zaliczek na podatki i przedpłat na zaliczki,
- 2) określać sposoby obliczania zaliczek i przedpłat dla wszystkich lub niektórych grup podatników,
- 3) upoważnić organa finansowe do ustalania zaliczek i przedpłat na podstawie wartości majątku, przeciętnych obrotów, przychodów lub dochodów oraz do wprowadzania w ciągu roku podatkowego zmian w wysokości ustalonych zaliczek.

Art. 11. Minister Finansów może w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w drodze rozporządzeń zryczałtować pobór podatków od niektórych grup podatników bez ustalania wysokości podstawy opodatkowania w każdym poszczególnym przypadku oraz określać zasady, warunki i sposoby zryczałtowania.

Art. 12. 1. Termin płatności należności z tytułu zobowiązania podatkowego (art. 2 ust. 1) wynosi dla podatnika (płatnika) gospodarki uspołecznionej miesiąc, a dla podatnika (płatnika) gospodarki nieuspołecznionej dwa tygodnie od doręczenia decyzji ustalającej należność.

2. Jeżeli termin płatności jest ustalony kalendarzowo, decyzja zaś ustalająca należność nie została doręczona podatnikowi (płatnikowi) gospodarki uspołecznionej co najmniej na miesiąc, a podatnikowi (płatnikowi) gospodarki nieuspołecznionej co najmniej na dwa tygodnie przed terminem płatności kalendarzowo określonym, obowiązuje termin określony w ust. 1.

3. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może ustalać i przesuwac w drodze rozporządzeń terminy płatności poszczególnych podatków, zaliczek i przedpłat na zaliczki jednolicie dla wszystkich podatników lub odmiennie dla poszczególnych ich grup.

4. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami może organ finansowy wyznaczyć podatnikowi (płatnikowi) szczególny termin płatności. Przepis ten nie dotyczy podatników (płatników) gospodarki uspołecznionej.

Dział III.

Odsetki za zwłokę i dodatek za zwłokę.

Art. 13. 1. Od zaległości należnych od podatników (płatników) gospodarki uspołecznionej pobiera się odsetki za zwłokę, zaś od zaległości należnych od podatników (płatników) gospodarki nieuspołecznionej pobiera się dodatek za zwłokę.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do zaliczek i przedpłat na zaliczki.

3. Wysokość, zasady obliczania oraz przypadki zaniechania poboru odsetek za zwłokę określa Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

4. Wysokość, zasady obliczania oraz przypadki zaniechania poboru dodatku za zwłokę określa Minister Finansów w drodze rozporządzeń.

Dział IV.

Odpowiedzialność podatkowa.

Art. 14. 1. Za zobowiązania podatkowe odpowiada podatnik całym swym majątkiem, chyba że obowiązek wpłacenia należności z tytułu zobowiązania podatkowego podatnika ciąży wyłącznie na płatniku.

2. Płatnicy odpowiadają całym swym majątkiem za zaniechanie ustawowego lub zleconego obowiązku obliczenia i pobrania od podatnika należności z tytułu zobowiązania podatkowego, za pobranie w kwocie niższej niż należało, jak również za niewpłacenie we właściwym terminie sum pobranych. Poza tym do zobowiązania płatnika stosuje się te same przepisy co do zobowiązania podatkowego podatnika.

3. W przypadku zlecenia poboru należności z tytułu zobowiązań podatkowych w drodze inkasa, inkasenci odpowiadają całym swym majątkiem za niewpłacenie we właściwym terminie sum pobranych.

Art. 15. 1. Osoby trzecie odpowiadają za zobowiązania podatkowe podatnika w przypadkach i na zasadach określonych w niniejszym dekreście.

2. Organ finansowy właściwy dla ustalania zobowiązania podatkowego ustala w odrębnej decyzji odpowiedzialność osoby trzeciej. Decyzja o odpowiedzialności powinna zawierać — poza danymi wynikającymi z przepisu o postępowaniu podatkowym — wysokość kwoty, za którą odpowiada osoba trzecia, oraz termin płatności (art. 12).

3. Odsetki (dodatek) za zwłokę w stosunku do osoby trzeciej biegną od upływu terminu, określonego w decyzji organu finansowego (ust. 2).

4. Osoba trzecia nie odpowiada za koszty egzekucyjne powstałe przed terminem określonym w ust. 2.

Art. 16. Członkowie rodziny podatnika odpowiadają solidarnie z podatnikiem za jego zobowiązania podatkowe w tym stosunku, w jakim ich majątek, przychód lub dochód były przyjęte do podstawy opodatkowania.

Art. 17. Spadkobiercy podatnika odpowiadają za zobowiązanie podatkowe spadkodawcy i masy spadkowej. Odpowiedzialność spadkobierców dotyczy wszystkich zobowiązań podatkowych zmarłego, chociażby ustalenie ich nastąpiło po jego śmierci.

Art. 18. 1. Za zobowiązania podatkowe obok podatnika odpowiada solidarnie z nim nabywca całości lub części jego praw majątkowych, jeżeli prawa te albo obrót, przychód lub dochód z nich były przyjęte do podstawy opodatkowania.

2. Odpowiedzialność nabywcy określa się w takim stosunku, w jakim nabyte prawa majątkowe albo obrót, przychód lub dochód z nich były przyjęte do podstawy opodatkowania.

3. Odpowiedzialność nabywcy dotyczy zobowiązań podatkowych za okres przed nabyciem praw majątkowych podatnika.

4. Nabywca odpowiada całym swoim majątkiem jednak tylko do wysokości wartości nabytych praw majątkowych.

5. Nabycie towarów wynika z czynności handlowych nie stanowi nabycia przedsiębiorstwa ani jego części, chyba że nastąpiło ono w związku z nabyciem przedsiębiorstwa.

6. Jeżeli nabywcą przedsiębiorstwa jest podmiot gospodarki społecznej, odpowiedzialność nabywcy określi zarządzenie Ministra Finansów wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 19. W razie nabycia w całości lub części praw majątkowych przez krewnych podatnika do trzeciego stopnia lub powinowatych do drugiego stopnia, przepis artykułu poprzedzającego stosuje się odpowiednio również i w tym przypadku, gdy nabyte prawa majątkowe nie były przyjęte do podstawy opodatkowania.

Art. 20. 1. Użytkownik lub dzierżawca nieruchomości odpowiada solidarnie z podatnikiem za zobowiązania podatkowe, przypadające z użytkowanej lub dzierżawionej nieruchomości za okres trwania użytkowania lub dzierżawy.

2. Zakres odpowiedzialności użytkownika lub dzierżawcy za podatek określa się w takim stosunku, w jakim użytkowany lub dzierżawiony majątek, obrót, przychód lub dochód z niego były przyjęte do podstawy opodatkowania.

3. Jeżeli majątek lub część majątku podatnika przeszła w użytkowanie lub dzierżawę jego krewnego do trzeciego stopnia albo powinowatego do drugiego stopnia, użytkownik lub dzierżawca — niezależnie od odpowiedzialności określonej w ust. 1 — odpowiada solidarnie z podatnikiem za jego zobowiązania podatkowe za okres przed przejściem majątku w użytkowanie lub dzierżawę.

Art. 21. 1. Za zobowiązania podatkowe osoby prawnej odpowiada solidarnie z podatnikiem nabywca praw majątkowych osoby prawnej albo takiego zespołu przedmiotów lub praw majątkowych, bez którego nie jest możliwe kontynuowanie dotychczasowej działalności osoby prawnej. Odpowiedzialność obejmuje okres przed nabyciem.

2. Przepisy art. 18 mają odpowiednie zastosowanie do nabywcy praw majątkowych osoby prawnej. Przepisy art. 19 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy nabywcą jest krewny do trzeciego stopnia albo powinowaty do drugiego stopnia tej osoby fizycznej, która była bądź członkiem władz osoby prawnej, bądź z uwagi na wysokość posiadanych udziałów miała lub mogła mieć istotny wpływ na bieg interesów osoby prawnej.

3. W przypadku zbycia prowadzonego przez spółdzielnię przedsiębiorstwa w trybie art. 48 ustawy o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 25, poz. 232) odpowiedzialność spółdzielni za zobowiązania podatkowe tego przedsiębiorstwa, powstałe przed sporządzeniem aktu zbycia lub dotyczące tego okresu, przechodzi na nabywcę, a spółdzielnia zbywająca jest zwolniona od odpowiedzialności majątkowej za te zobowiązania.

Art. 22. 1. Przepisów o odpowiedzialności nabywcy za zobowiązania podatkowe poprzednika nie stosuje się do nabywcy w trybie postępowania egzekucyjnego.

2. Jednak do przedmiotów sprzedanych w trybie postępowania egzekucyjnego, a pozostawionych przez nabywcę nadal w przedsiębiorstwie lub we władaniu dłużnika — stosuje się przepisy art. 25.

Art. 23. 1. Za zobowiązania podatkowe spółki jawnej oraz spółki, nie będącej spółką handlową, odpowiada każdy spółnik całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi spółnikami oraz ze spółką. Spółka odpowiada całym swoim majątkiem za wszelkie zobowiązania podatkowe spółnika, powstałe w związku z uczestnictwem w spółce.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności spółnika spółki komandytowej lub cichej oraz do odpowiedzialności spółki komandytowej lub cichej za zobowiązania podatkowe spółnika. W spółce komandytowej komandytariusz odpowiada za zobowiązania podatkowe tak samo, jak komplementariusz, a w spółce cichej spółnik cichy odpowiada za zobowiązania podatkowe tak samo, jak prowadzący przedsiębiorstwo.

Art. 24. 1. Spółnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązania podatkowe spółki, dotyczące okresu jego uczestnictwa w spółce. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązania podatkowe spółnika powstałe w związku z uczestnictwem w spółce.

2. Za zobowiązania podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nie będącej podmiotem gospodarki społecznej, odpowiadają również osobiście i solidarnie zarówno obecni, jak i byli członkowie zarządu spółki, nie będący spółnikami, jeżeli egzekucja wdrożona do majątku spółki okaże się w całości lub w części bezskuteczna. Odpowiedzialność członków zarządu spółki obejmuje wszelkie zobowiązania podatkowe, które dotyczą okresu pełnienia przez nich obowiązków członków zarządu spółki.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do członków zarządu spółki akcyjnej, nie będącej podmiotem gospodarki społecznej.

Art. 25. 1. Zobowiązania podatkowe korzystają z ustawowego prawa zastawu i pierwszeństwa zaspokojenia z majątku ruchomego dłużnika przed wszystkimi innymi wierzytelnościami, nie wyłączając wierzytelności uprzywilejowanych z wyjątkiem kosztów egzekucyjnych, alimentów oraz wynagrodzeń za pracę.

2. Z ustawowego prawa zastawu i pierwszeństwa zaspokojenia określonego w ust. 1 korzystają podatki — jeżeli chodzi o majątek przedsiębiorstwa — w stosunku do wszystkich wchodzących w skład tego majątku przedmiotów bez względu na to, czyją własność przedmioty te stanowią i bez względu na zmianę osoby ich właściciela.

3. Rozporządzenie Ministra Finansów określi, jakie przedmioty należy uważać za wchodzące w skład majątku przedsiębiorstwa.

4. O odpowiedzialności, określonej w niniejszym artykule, orzeka właściwy organ finansowy przez wydanie decyzji.

Dział V.

Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych.

Art. 26. 1. Należności z tytułu zobowiązania podatkowego mogą być na prośbę dłużnika odraczane lub rozkładane na raty.

2. Minister Finansów ustala w drodze rozporządzenia właściwość organów finansowych w zakresie odraczania lub rozkładania na raty należności oraz warunki udzielania tych ulg.

Art. 27. Odroczenie terminu płatności lub rozłożenia na raty należności podatkowej rozciąga się na odsetki (dodatek) za zwłokę.

Dział VI.

Wygaśnięcie zobowiązań podatkowych.

Art. 28. 1. Zobowiązanie podatkowe wygasa przez zapłatę, przedawnienie lub umorzenie.

2. Szczególnymi sposobami zapłaty są: potrącenie i przejęcie majątku dłużnika.

Art. 29. 1. Zapłata należności z tytułu zobowiązania podatkowego następuje pieniędzmi, mającymi obieg prawny w chwili zapłaty.

2. Minister Finansów może w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustalać także inny sposób zapłaty dla określonych grup podatników lub określonych należności. W szczególności Minister Finansów może ustalić zapłatę np. ziemiopłodami, biletami skarbowymi, papierami wartościowymi i znakami podatkowymi według ustalonych przez Ministra wzorów. W związku z zarządzonym niepieniężnym sposobem zapłaty Minister Finansów może określać warunki sprzedaży znaków podatkowych, wysokość wynagrodzenia za sprzedaż, warunki wymiany i sposób kasowania; może również zezwolić notariuszom, instytucjom bankowym i innym instytucjom i urzędom na kasowanie znaczków skarbowych na wekslach, jak również może wydawać w tym przedmiocie wszelkie inne przepisy, jakie okażą się konieczne.

Art. 30. 1. Dłużnik, mający zobowiązania podatkowe z różnych tytułów, może wskazać przy zapłacie, które zobowiązanie wykonuje.

2. Z tego, co przypada na rachunek danego zobowiązania podatkowego, organ finansowy ma prawo zaspokoić przede wszystkim koszty egzekucyjne, jak również odsetki (dodatek) za zwłokę.

3. W braku jakiegokolwiek oświadczenia ze strony dłużnika zapłatę zarachowuje się przede wszystkim na grzywny i kary pieniężne porządkowe, a następnie na poczet zobowiązania, którego termin płatności upłynął. W razie zbiegu takich zobowiązań zapłatę zarachowuje się w kolejności od najdawniejszego z nich.

Art. 31. 1. Zapłata do rąk organu wykonawczego władzy powołanej do ustalenia zobowiązania podatkowego lub do rąk innych organów uprawnionych do jej przyjęcia jest równoznaczna z wpłaceniem do właściwej kasy.

2. Pokwitowanie władzy, instytucji lub organu, sporządzone w przepisanej formie, jest dowodem wykonania zobowiązania podatkowego w wysokości sumy wymienionej w pokwitowaniu.

3. W przypadku wprowadzenia innych sposobów zapłaty, przewidzianej w art. 29 ust. 2, Minister Finansów może wydać szczegółowe przepisy co do sposobu zapłaty i pokwitowania.

Art. 32. 1. Na wniosek dłużnika gospodarki nieuspołecznionej, a także z urzędu na zasadzie decyzji organu finansowego zobowiązanie podatkowe dłużnika ulega potrąceniu z wzajemną, bezsporną i wymagalną wierzytelnością dłużnika wobec Państwa, przedsiębiorstw i majątków państwowych, przedsiębiorstw i majątków pozostających pod zarządem państwowym oraz central spółdzielczo-państwowych.

2. Wierzytelnościami określonymi w ust. 1 są również kwoty nadmiernie lub nienależnie uiszczone tytułem zobowiązań podatkowych oraz odsetek (dodatku) za zwłokę i kosztów egzekucyjnych. Kwoty te ulegają zaliczeniu na poczet innych płatnych zobowiązań podatkowych dłużnika, a w ich braku ulegają zwrotowi w gotówce. Nadpłatę, wynikającą z decyzji tymczasowej bądź z decyzji, dotyczącej zaliczki lub przedpłaty na podatek, zwraca się w gotówce dopiero po ostatecznym ustaleniu zobowiązania podatkowego.

3. Przez sumy nadmiernie uiszczone rozumie się różnicę pomiędzy kwotą faktycznie uiszczonej a kwotą należną, a przez sumy nienależnie uiszczone rozumie się kwoty uiszczone bez istnienia obowiązku. Za dzień powstania nadpłaty uważa się dzień doręczenia decyzji, na skutek której wynikła nadpłata.

4. O dokonaniu potrącenia (zaliczenia nadpłaty) organ finansowy zawiadamia równocześnie dłużnika.

5. Żądanie zwrotu nadpłaty przedawnia się z upływem następnego roku kalendarzowego po roku, w którym nadpłata powstała.

Art. 33. 1. Przejęcie majątku dłużnika w całości lub w części na pokrycie jego zobowiązań podatkowych może nastąpić z urzędu lub na wniosek dłużnika, jeżeli wartość przejmowanego majątku po potrąceniu ciężących na nim długów wystarcza na zaspokojenie zobowiązań podatkowych lub ich części.

2. Minister Finansów ustala w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, tryb i zasady postępowania przy przejmowaniu majątku na pokrycie zobowiązań podatkowych. Rozporządzenie to określi również, czy i w jakim zakresie Skarb Państwa odpowiada za długi ciężące na przejętym majątku, a także — w razie potrzeby — zasady regulacji długów, obciążających przejmowany majątek.

3. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do gospodarstw rolnych.

Art. 34. 1. Zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem dziesięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności.

2. Odroczenie terminu płatności i rozłożenie na raty należności przerywa bieg przedawnienia.

3. Nie wygasają z tytułu przedawnienia zobowiązania podatkowe zabezpieczone hipoteką lub zastawem, jednak po upływie terminu przedawnienia zobowiązania te mogą być zaspokojone tylko z przedmiotów majątkowych, na których zostały zabezpieczone.

Art. 35. 1. W gospodarczo uzasadnionych lub zasługujących na szczególne uwzględnienie przypadkach zobowiązania podatkowe mogą być umarzane w całości lub w części.

2. Umorzenie w całości lub w części należności podatkowej pociąga za sobą umorzenie odsetek (dodatku) za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych w odpowiednim stosunku.

3. Decyzja, na podstawie której należność została umorzona, może być uchylona, a należność ściągnięta, jeżeli wyjdą na jaw nowe okoliczności, wskazujące na to, że dłużnik wprowadził organ finansowy w błąd co do swej sytuacji materialnej lub co do szczególnych okoliczności, które były podstawą umorzenia należności.

4. Minister Finansów ustala właściwość organów finansowych w zakresie umarzania zobowiązań podatkowych.

Dział VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 36. 1. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się do wszelkich danin publicznych, nie wyłączając opłat skarbowych i należności celnych, oraz do opłat za karty rejestracyjne, opłat administracyjnych i kosztów postępowania przed organami finansowymi.

2. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może rozciągnąć moc wszystkich lub niektórych przepisów niniejszego dekretu na należności inne niż określone w ust. 1.

Art. 37. 1. W trybie egzekucji administracyjnej podlegają ściąganiu oprócz należności wymienionych w art. 8 również wszelkie inne należności z tytułów publiczno-prawnych.

2. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może w drodze rozporządzenia poddać trybowi egzekucji administracyjnej inne należności niż określone w ust. 1, a przypadające Skarbowi Państwa lub podmiotom gospodarki uspołecznionej w związku z ich prawnopubliczną działalnością.

Art. 38. 1. Zobowiązania podatkowe korzystają z ustawowego prawa zastawu i pierwszeństwa zaspokojenia z majątku nieruchomości dłużnika przed wszystkimi innymi wierzytelnościami, nie wyłączając wierzytelności hipotecznych i wszelkich innych wierzytelności uprzywilejowanych z wyjątkiem kosztów egzekucyjnych, alimentów oraz wynagrodzeń za pracę.

2. Zobowiązania podatkowe ciążyą na nieruchomościach stanowiących w chwili powstania tych zobowiązań własność podatnika, płatnika, inkasenta lub innych osób, obowiązanych do uiszczenia podatku albo odpowiedzialnych za jego uiszczenie — niezależnie od tego, czy i kiedy zobowiązania te zostały ujawnione w księdze wieczystej. Służące zobowiązaniom podatkowym ustawowe prawo zastawu i pierwszeństwa zaspokojenia będzie utrzymane w mocy również w przypadku zmiany osoby właściciela, chociażby przed tą zmianą ujawnienie powyższych zobowiązań w księdze wieczystej jeszcze nie nastąpiło.

Art. 39. W dekrete z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 13, poz. 72 i z 1949 r. Nr 45, poz. 333) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Jeżeli zobowiązanie pieniężne, określone w art. 12, jest zabezpieczone hipoteką, należność Skarbu Państwa z tytułu podatku, wynikającego z regulacji tego zobowiązania, może być zaspokojona także z nieruchomości obciążonej hipoteką, chociażby nieruchomość ta nie stanowiła własności podatnika. Należ-

ności takiej służą, wszystkie przywileje, przewidziane w przepisach o zobowiązaniach podatkowych.

2. Należności z tytułu podatku od wzbogacenia wojennego mogą być egzekwowane z nieruchomości w trybie egzekucji administracyjnej. Właściwość władz oraz szczegółowe przepisy w tym zakresie ustali Minister Finansów w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości“.

Art. 40. W prawie karnym — skarbowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 130, z 1948 r. Nr 18, poz. 123, z 1949 r. Nr 32, poz. 233 i z 1950 r. Nr 12, poz. 116) wprowadza się następujące zmiany:

1) Po art. 135 wprowadza się nowe artykuły 135¹ i 135² w brzmieniu:

„Art. 135¹. Kto, będąc ustanowionym jako osoba odpowiedzialna za prawidłowe obliczenie i terminowe wpłacanie podatków w jednostce gospodarki uspołecznionej, instytucji społecznej, organizacji politycznej, związku wyznaniowym lub stowarzyszeniu, nie dopełni obowiązku prawidłowego obliczenia lub nie wpłaci w przepisany termin należnego podatku na rachunek właściwej władzy podatkowej

podlega karze grzywny w wysokości od 5.000 — 100.000 — złotych.

Art. 135². Przepisów art. 134 i 135 nie stosuje się, jeżeli sprawca ulega odpowiedzialności z art. 135¹.“

2) Art. 143¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 143¹. Karom przewidzianym w art. 134, 135, 135¹ i 142 nie podlegają przedstawiciele władz państwowych, jeżeli za czyny te przewidziana jest odpowiedzialność z innej ustawy“.

Art. 41. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Finansów.

Art. 42. 1. Dekret wchodzi w życie w dwa tygodnie po jego ogłoszeniu.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc obowiązującą:

1) dekret z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 173, z 1947 r. Nr 27, poz. 107, z 1948 r. Nr 36, poz. 248 i Nr 52, poz. 413 oraz z 1949 r. Nr 53, poz. 419).

2) art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 25, poz. 232) w odniesieniu do zobowiązań podatkowych.

3. Dotychczasowe rozporządzenia w sprawie wykonania dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych oraz inne przepisy w przedmiotach unormowanych niniejszym dekretem pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich nowymi przepisami, o ile nie są sprzeczne z niniejszym dekretem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

453

D E K R E T

z dnia 26 października 1950 r.

o zmianie dekretu o opłacie skarbowej.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania

dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 271) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje: